

- pracownik turecki, który dotychczas nie korzystał z prawa swobodnego dostępu do dowolnej pracy najemnej na mocy wspomnianego tiret trzeciego jest zobowiązany do legalnego nieprzerwanego zatrudnienia w przyjmującym Państwie Członkowskim, chyba że może powołać się na uzasadniony powód, tego rodzaju jak wymienione w ust. 2 wspomnianego przepisu, który usprawiedliwia jego czasową nieobecność na rynku pracy;
- ten ostatni przepis obejmuje przerwy w okresach legalnego zatrudnienia, takie jak przerwy będące przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, a właściwe władze krajowe nie mogą zakwestionować prawa pobytu pracownika tureckiego na terytorium przyjmującego Państwa Członkowskiego.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 19 stycznia 2006 r.

w sprawie C-240/03 P: **Comunità montana della Valnerina** przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Republice Włoskiej (¹)

(Odwołanie — EFOGR — Cofnięcie finansowania — Artykuł 24 rozporządzenia (EWG) nr 4253/88 — Zasada proporcjonalności — Uzasadnienie — Prawo do obrony — Odwołanie wzajemne — Wyznaczenie dwóch podmiotów odpowiedzialnych za realizację projektu — Żądanie zwrotu całości pomocy przez jeden z nich — Zakres uprawnień dyskrecyjnych Komisji — Obiektywne granice sporu przed Sądem)

(2006/C 60/03)

(Język postępowania: włoski)

W sprawie C-240/03 P, mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 Statutu WE Trybunału Sprawiedliwości, wniesione w dniu 28 maja 2003 r., **Comunità montana della Valnerina**, (adwokaci: P. De Caterini, E. Cappelli i A. Bandini), w której pozostałymi uczestnikami postępowania byli: **Komisja Wspólnot Europejskich**, (pełnomocnicy: C. Cattabriga i M. L. Visaggio, wspierani przez adwokata: A. Dal Ferro), **Republika Włoch**, (pełnomocnik: I. M. Braguglia, wspierany przez adwokata: G. Aiello), Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, J. Malenovský, S. von Bahr, A. Borg Barthet i A. O. Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: J. Kokott, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 19 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1) Odwołanie główne i odwołanie wzajemne zostają oddalone.

- 2) *Comunità montana della Valnerina* zostaje obciążona kosztami związanymi z odwołaniem głównym.
- 3) Komisja Wspólnot Europejskich zostaje obciążona kosztami postępowania związanymi z odwołaniem wzajemnym.

(¹) Dz.U. C 200 z 23.08.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 19 stycznia 2006 r.

w sprawie C-330/03 **Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos** przeciwko **Administración del Estado** (¹)
(wniosek Tribunal Supremo o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(Swobodny przepływ pracowników — Uznawanie dyplomów — Dyrektywa 89/48/EWG — Zawód inżyniera — Częściowe i ograniczone uznawanie kwalifikacji zawodowych — Artykuł 39 WE i art. 43 WE)

(2006/C 60/04)

(Język postępowania: hiszpański)

W sprawie C-330/03 mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) postanowieniem z dnia 21 lipca 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 29 lipca 2003 r., w postępowaniu **Colegio de Ingenieros de Caminos, Canales y Puertos** przeciwko **Administración del Estado**, przy udziale: Giuliano Mauro Imo, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann, prezes izby, K. Schiemann, N. Colneric, E. Juhász i E. Levits (sprawozdawca), sędziowie; rzecznik generalny: P. Léger, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 19 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

1. Dyrektywa Rady 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów ukończenia studiów wyższych, przyznawanych po ukończeniu kształcenia i szkolenia zawodowego, trwających co najmniej trzy lata nie stoi na przeszkodzie temu, by władze Państwa Członkowskiego, do których posiadacz dyplomu uzyskanego w innym Państwie Członkowskim złożył wniosek o zezwolenie na podjęcie zawodu regulowanego w tym Państwie Członkowskim uwzględniły jego wniosek częściowo, jeśli posiadacz dyplomu o to właśnie zabiega, ograniczając zakres zezwolenia do tych działalności, do których podjęcia dyplom ten uprawnia w Państwie Członkowskim, w którym został uzyskany.

2. Artykuł 39 WE i art. 43 WE nie stoją na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie nie mogło przyznawać częściowego dostępu do zawodu, jeśli braki w wykształceniu zainteresowanego w porównaniu z wykształceniem wymaganym w przyjmującym Państwie Członkowskim mogą być faktycznie zniesione poprzez zastosowanie środków wyrównawczych przewidzianych w art. 4 ust. 1 dyrektywy 89/48. Natomiast art. 39 WE i art. 43 WE stoją na przeszkodzie temu, by Państwo Członkowskie nie przyznawało takiego częściowego dostępu, jeśli wnosi o to zainteresowany i gdy różnice pomiędzy dziedzinami działalności są tak poważne, że w rzeczywistości należałoby przebyć pełny cykl kształcenia, chyba, że odmowa takiego częściowego dostępu jest uzasadniona bezwzględnymi wymogami interesu ogólnego, właściwymi do zagwarantowania realizacji zamierzonego celu i niewykraczającymi ponad to, co jest niezbędne do jego osiągnięcia.

(¹) Dz.U. C 226 z 20.9.2003 r.

WYROK TRYBUNAŁU

(pierwsza izba)

z dnia 12 stycznia 2006 r.

w sprawie C-494/03 (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden): **Senior Engineering Investments BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën** (¹)

(Dyrektywa 69/335 — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — System krajowy nakładający na spółkę kapitałową (spółkę zależną) podatek kapitałowy od wkładu kapitałowego dokonanego przez spółkę dominującą (spółkę pośrednio dominującą) na rzecz spółki zależnej (spółki pośrednio zależnej) — Podatek kapitałowy — Podwyższenie kapitału — Wpłata dokonana „na agio” — Zwiększenie majątku — Zwiększenie wartości udziałów spółki — Usługa wykonana przez wspólnika — Wpłata przez wspólnika — Płatność na rzecz spółki zależnej — „Rzeczywisty beneficjent” — Jednorazowy pobór podatku kapitałowego (we Wspólnocie) — Artykuł 52 Traktatu WE (obecnie, po zmianach, artykuł 43 WE) — Swoboda przedsiębiorczości — Krajowa praktyka polegająca na zwalnianiu spółki kapitałowej (spółki zależnej) z opodatkowania wyłącznie w przypadku, gdy jej spółka zależna (spółka pośrednio zależna) także ma siedzibę w tym Państwie Członkowskim)

(2006/C 60/05)

(Język postępowania: niderlandzki)

W sprawie C-494/03, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Nider-

landy), postanowieniem z dnia 21 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 24 listopada 2003 r., w postępowaniu: **Senior Engineering Investments BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën**, Trybunał (pierwsza izba), w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič i E. Levits, sędziowie, rzecznik generalny: M. Poiares Maduro, sekretarz: M. Ferreira, główny administrator, wydał w dniu 12 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

W takich okolicznościach, jak te w postępowaniu przed sądem krajowym, art. 4 ust. 2 lit. b) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, zmienionej dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r. w związku z art. 2 ust. 1 oraz motywem szóstym tej dyrektywy sprzeciwia się temu, aby Państwo Członkowskie nakładało na spółkę kapitałową (spółkę zależną) podatek kapitałowy od przysporzenia dokonanego przez spółkę względem niej dominującą (spółkę pośrednio dominującą) na rzecz spółki względem niej zależnej (spółki pośrednio zależnej).

(¹) Dz.U. C 21 z 24.1.2004.

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 17 stycznia 2006 r.

w sprawie C-1/04 **Susanne Staubitz-Schreiber** (wniosek Bundesgerichtshof o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Postępowanie upadłościowe — Rozporządzenie (WE) nr 1346/2000 — Czasowy zakres zastosowania — Sąd właściwy)

(2006/C 60/06)

(Język postępowania: niemiecki)

W sprawie C-1/04, mającej za przedmiot wniosek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Bundesgerichtshof postanowieniem z dnia 27 listopada 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 2 stycznia 2004 r., w postępowaniu: **Susanne Staubitz-Schreiber**, Trybunał (wielka izba) w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas i J. Malenovský, prezesi izb, A. La Pergola, J.-P. Puissechet (sprawozdawca), R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr, J. Klučka, U. Lohmus i E. Levits, sędziowie; rzecznik generalny: D. Ruiz-Jarabo Colomer, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 stycznia 2006 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco: